

TENOR PO MJERI KNEŽEVOGA DVORA

Pljesak se nije stišavao ni nakon dva glazbena dodatka pa se tenor Lawrence Brownlee nasmiješio, poklonio, stavio masku na lice i napustio podij

PIŠE: SANJA DRAŽIĆ

Osim ruske sopranistice Julije Ležnjeve koja je pjevala uz međunarodni sastav La voce strumentale, Igre su ugostile još jedno značajno ime iz svijeta vokalne glazbe. Tako je američki tenor Lawrence Brownlee, čuveni operni umjetnik, nastupio u Kneževom dvoru uz klavirsku pratnju Vesne Podrug Kossjanenko. I za ovaj koncert interes je bio izniman, pa smo sa zadovoljstvom gledali publikom ispunjen Knežev dvor. Nastup u Dubrovniku je prvi dolazak Lawrencea Brownleeja u Hrvatsku.

Dva dana nakon nastupa na Dubrovačkim ljetnim igrama sudjelovao je na završnici Glazbenih večeri u sv. Donatu.

Verdi, Rossini, Liszt

U prvom dijelu koncerta izvedena su djela tri skladatelja: Verdija, Rossinija i Liszta. Iz druge zbirke Verdijevih solo pjesama nastale 1846. godine izveo je četiri naslova (Ad una stella, Lo spazzacamino, Il tramonto, Brindisi), zatim Lisztova Tri Petrarčina soneta (Pace non trovo, Benedettosia l'igorno, l'vidi in terra angelici costumi) te Rossinijevu La danza. Uživljen i opušten,

toplog i sonornog glasa koji se moćno pronosio Dvorom, Brownlee je na početku večeri potvrdio ugled koji uživa u svjetskim umjetničkim krugovima. Možda bi iz prvog dijela trebalo izdvojiti izvedbu Lisztovih soneta jer onakva dinamička nijansiranja, proživljenost i nadahnutost davno nismo čuli. Vrhunsko pjevanje i jednostavnost nastupa također su spoj koji davno nismo doživjeli.

Međutim, klavirska pratnja nažalost nije bila u istom duhu. Ponekad preglasna i metalnoga zvuka, robusna u uvodima i bez potrebne suptilnosti, Vesna Podrug

Kossjanenko nije slijedila Brownleejeve interpretativne zamisli. Šteta. Korepetitor nikad nije samo pučka pratnja – pogotovo ne u ovom repertoaru – stoga smo očekivali primjereniji odnos klavira prema glasu, prema onako božanskom

pjevanju. U kojemu je svaka skladba bila i dramaturški razrađena a agogičke finese zaustavljale dah.

Donizetti i napolitanske pjesme

Brownlee se publici obratio u drugom dijelu

koncerta spomenuvši kako je uživao u razgledavanju Dubrovnika te da je očaran Kneževim dvorom. I zatim je otpjevao tri arije iz tri Donizettijeve opere: Spirto gentil iz Favoritkinja, Una furtiva lagrima iz Ljubavni napitak i Ah, mes amis iz Kći pukovnije. Kraj koncerta predstavljale su napolitanske pjesme: Cardillova Core 'ngrato, de Crescenzoova Rondine al nido, Tostijeva A' vucchella i da Capuina Osole mio. Opet s punim žarom i potpunim predavanjem glazbi. Brownlee tako očito uživa u pjevanju i njegove su izvedbe potpuno zasjenile sve manjkavosti klavirske pratnje. Publika je odgovorila dugim i srdačnim pljeskom pa su uslijedila dva glazbena dodatka kojima nas je Brownlee odveo u svoje krajeve. Kao počast Mariu Lanzi otpjevao je Because te popularnu Be my love. Ali, publici nisu bila dovoljna samo dva glazbena dodatka. Međutim, Lawrence Brownlee se želio zadržati na tom broju pa je nova pravila ponašanja iskoristio da publici da do znanja da je stvarno kraj: stavio je masku na lice i napustio podij.

Knežev dvor bio je ispunjen publikom